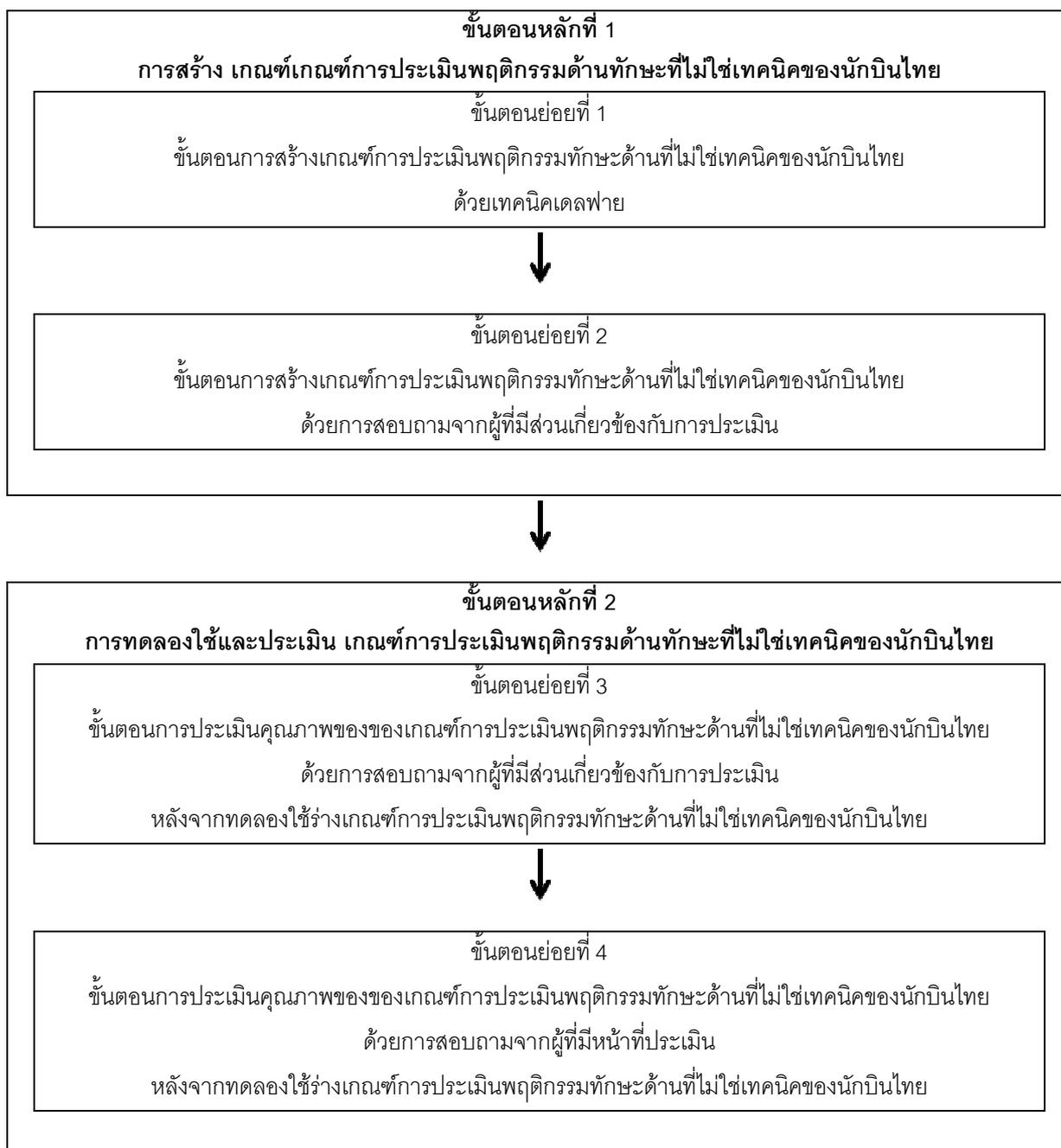

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการโดยใช้แนวทางวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมด้านทักษะที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย ที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมความปลอดภัยของไทย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้อธิบายวิธีการดำเนินการวิจัยออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นตัวแทนจากประชากร 4 กลุ่ม ตามการพัฒนาเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมด้านทักษะที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยที่แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนหลัก ขั้นตอนแรก ได้แก่ ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์ฯ และขั้นตอนต่อมาคือ การทดลองใช้และประเมินคุณภาพของเกณฑ์ฯ

โดยทั้งสองขั้นตอนหลักจะประกอบด้วยขั้นตอนย่อยอีกสองขั้นรวมเป็นทั้งหมด 4 ขั้นตอนย่อย ดังมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนหลัก การสร้างเกณฑ์เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมด้านทักษะที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย ในขั้นตอนนี้ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยสองขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนย่อยที่ 1 ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยเทคนิคเดลฟาย

ขั้นตอนย่อยที่ 2 ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมิน

ขั้นตอนหลัก การทดลองใช้และประเมินเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมด้านทักษะที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย ในขั้นตอนนี้ประกอบด้วยขั้นตอนย่อยสองขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนย่อยที่ 3 ขั้นตอนการประเมินคุณภาพของของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมิน หลังจากทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

ขั้นตอนย่อยที่ 4 ขั้นตอนการประเมินคุณภาพของของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีหน้าที่ประเมิน หลังจากทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

กลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มีลักษณะโดยทั่วไป ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สำหรับขั้นตอนย่อยที่ 1 ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยเทคนิคเดลฟาย ประกอบด้วยตัวแทนจากประชากรผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการประเมินพฤติกรรมของนักบินประกอบด้วยจิตแพทย์จากกรมเวชศาสตร์การบินของประเทศไทย ครูการบินหรือเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ประเมินมาตรฐานนักบินของสายการบินพาณิชย์โดยมีใบรับรองจากกรมการบินพาณิชย์ของประเทศไทยจำนวน ประมาณ 200 คน คัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น 13 คน (Macmillan, 1971: 52)

2. กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมิน สำหรับขั้นตอนย่อยที่ 2 ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมิน ประกอบด้วยตัวแทนจากประชากรผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินพฤติกรรมฯ ประกอบด้วยครูการบินและนักบินที่มีใบอนุญาตประกอบการบินพาณิชย์ และเป็นพนักงานที่ทำการบินในสายการบินพาณิชย์ในประเทศไทยที่มีการประเมินเพื่อพัฒนาจากนักบินผู้ช่วยเป็นนักบินที่หนึ่ง จำนวน 2046 คน (สถิติจากตารางบินรวมสายการบินพาณิชย์ เดือนตุลาคม พ.ศ.

2556) กลุ่มตัวอย่างกำหนดจำนวนด้วยตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง 359 คน

3. กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 3 กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมิน สำหรับขั้นตอนย่อยที่ 3 ขั้นตอนการประเมินคุณภาพของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินหลังจากทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย ประกอบด้วยครูการบินและนักบินที่มีใบอนุญาตประกอบการบินพาณิชย์ และเป็นพนักงานที่ทำการบินในสายการบินพาณิชย์ในประเทศไทยที่เข้ารับการประเมินประจำปี ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2557 ของสายการบินพาณิชย์แห่งหนึ่ง จำนวน 114 คน คัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น 30 คน

4. กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 4 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ สำหรับขั้นตอนย่อยที่ 4 ขั้นตอนการประเมินคุณภาพของของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีหน้าที่ประเมิน หลังจากทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย ประกอบด้วยตัวแทนจากประชากรมักบินผู้มีหน้าที่ทำการประเมินสมรรถนะของนักบินสายการบินพาณิชย์ จำนวน ประมาณ 100 คน คัดเลือกโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น 30 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือชิ้นที่ 1 เพื่อให้ในขั้นตอนย่อยที่ 1 ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยเทคนิคเดลฟาย

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นจำนวน 3 รอบ ดังนี้

แบบสอบถามรอบที่ 1 ผู้วิจัยนำร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมที่ตรวจสอบความตรง โดยการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ มาสร้างเป็นแบบสอบถามเสนอกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีช่องสำหรับให้แสดงความคิดเห็นว่าเห็นด้วยหรือไม่ นอกจากนี้ในส่วนท้ายของแบบสอบถามปลายเปิดที่มีข้อความตัวบ่งชี้แต่ละตัวจะมีส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิดสำหรับให้เสนอแนะในการแก้ไขหรือเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ให้มีความสมบูรณ์ เหมาะสม ตลอดจนปรับแก้ข้อความให้มีความชัดเจนทางการสื่อความหมาย

โดยผู้วิจัยกำหนดระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความสามารถวัดตัวบ่งชี้ได้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสามารถวัดตัวบ่งชี้ได้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สามารถวัดตัวบ่งชี้ได้

นอกจากนี้แต่ละข้อคำถามจะมีข้อคำถามปลายเปิดสำหรับให้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสอบถามรอบที่ 2 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 ทั้งในส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายปิดและข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดมาวิเคราะห์สังเคราะห์เพื่อสร้างแบบสอบถามในรอบที่ 2 โดยแบบสอบถามในรอบนี้จะเป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยช่องสำหรับแสดงความคิดเห็นคือช่องแสดงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามตัวบ่งชี้ โดยมีรายละเอียดสำหรับความหมายในการตอบแต่ละช่อง ดังนี้

ช่องแสดงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามตัวบ่งชี้ อันดับคะแนนที่ให้มีความหมาย ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมมีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วย ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมมีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

คะแนน 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมมีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

คะแนน 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมมีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่าง ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมมีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

แบบสอบถามรอบที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เหมือนแบบสอบถามในรอบที่ 2 แต่มีการปรับปรุงตามที่ได้รับการเสนอแนะจากผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมเพิ่มการแสดงตำแหน่งคำตอบของกลุ่มคือ คำมัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ พร้อมคำตอบของผู้เชี่ยวชาญจากการตอบรอบที่ 2 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคำตอบเดิมในการตอบแต่ละข้อคำถามตามค่าสถิติที่ให้ไว้ โดยมีรายละเอียดสำหรับความหมายในการตอบแต่ละช่อง ดังนี้

ช่องแสดงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามตัวบ่งชี้ อันดับคะแนนที่ให้มีความหมาย ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมมีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วย ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

คะแนน 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

คะแนน 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่าง ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่าง พฤติกรรมมีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

2. เครื่องมือชิ้นที่ 2 เพื่อใช้ในขั้นตอนย่อยที่ 2 ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรม ทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ ได้แก่ แบบสอบถามที่ตรวจสอบความตรงโดยการปรึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยช่องสำหรับแสดงความคิดเห็น คือ ช่องแสดงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการ เก็บข้อมูลตามตัวบ่งชี้ โดยมีรายละเอียดสำหรับความหมายในการตอบแต่ละช่อง ดังนี้

ช่องแสดงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามตัวบ่งชี้ อันดับคะแนน ที่ให้ความหมาย ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วย ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมมีความ เหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

คะแนน 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมมีความ เหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

คะแนน 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

คะแนน 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่าง ว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลตามเกณฑ์การประเมิน

3. เครื่องมือชิ้นที่ 3 เพื่อใช้ในขั้นตอนย่อยที่ 3 ขั้นตอนการประเมินคุณภาพของเกณฑ์ การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการประเมินหลังจากทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของ นักบินไทย

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างโดยการให้กลุ่มตัวอย่างทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมฯ โดยผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 10 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้ประเมิน 1 คน และผู้ถูกประเมิน 2 คน ให้กลุ่มตัวอย่างทดลองประเมินกรณีตัวอย่างกรณีเดียวกัน ซึ่งผ่านการทดลองประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้วยร่างเกณฑ์การประเมินฯ ที่สร้างขึ้นเพื่อเปรียบเทียบความตรงของเกณฑ์การประเมินฯ กรณีตัวอย่างดังกล่าวเป็นการทำงานที่ผิดพลาดของนักบินที่หนึ่งในเรื่องการจัดการภาระงานและการตระหนักรู้ในตำแหน่งเครื่องบิน แล้วสอบถามด้วยแบบสอบถามเรื่องความเหมาะสมของคุณภาพของเกณฑ์การประเมินฯ ที่ตรวจสอบความตรงโดยการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยช่องสำหรับแสดงความคิดเห็น คือ ช่องแสดงความเหมาะสมของคุณภาพของเกณฑ์การประเมินฯ โดยมีรายละเอียดสำหรับความหมายในการตอบแต่ละช่อง ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่าเกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วย ว่าเกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

คะแนน 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ ว่าเกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

คะแนน 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย ว่าเกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

คะแนน 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่าง ว่าเกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

4. เครื่องมือขึ้นที่ 4 เพื่อใช้ในขั้นตอนย่อยที่ 4 ขั้นตอนการประเมินคุณภาพของของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีหน้าที่ประเมินหลังจากทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างโดยการจัดสัมภาษณ์เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทำความเข้าใจเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมฯ โดยมีการแสดงความคิดเห็นของการประเมินในระบบเดิมเปรียบเทียบกับร่างเกณฑ์การประเมินที่สร้างขึ้น และทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมฯ ประเมินกรณีตัวอย่างกรณีเดียวกันจากวิดีโอที่ผ่านการทดลองประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้วยร่างเกณฑ์การประเมินฯ ที่สร้างขึ้น เพื่อเปรียบเทียบความตรงของเกณฑ์การประเมินฯ กรณีตัวอย่างดังกล่าวเป็นการทำงานที่ผิดพลาดของนักบินที่หนึ่งในเรื่องการจัดการภาระงานและการตระหนักรู้ในตำแหน่งเครื่องบิน แล้วสอบถามด้วยแบบสอบถามเรื่องความเหมาะสมของคุณภาพของเกณฑ์การ

ประเมินฯ ที่ตรวจสอบความตรงโดยการปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เป็นแบบสอบถาม ปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยช่องสำหรับแสดงความคิดเห็น คือ ช่องแสดงความเหมาะสมของคุณภาพของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมฯ โดยมีรายละเอียดสำหรับความหมายในการตอบแต่ละช่อง ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ว่าเกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วย ว่าเกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

คะแนน 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ ว่าเกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

คะแนน 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย ว่าเกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

คะแนน 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่าง ว่าเกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเก็บข้อมูลในขั้นตอนย่อยที่ 1 ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยเทคนิคเดลฟาย

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาประมวลเข้าด้วยกันโดยการ สังเคราะห์เนื้อหา (Content synthesis) เพื่อให้ได้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย แล้วตรวจสอบคุณภาพกับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมินพฤติกรรมของนักบิน ก่อนนำมาปรับปรุงรายละเอียดของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมฯตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญให้มีความชัดเจน แล้วนำร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรม ที่ได้มาให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นด้านความเหมาะสมขององค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม ด้วยเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) โดยใช้เวลาประมาณ 4 สัปดาห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้เชี่ยวชาญ

ทั้ง 13 ท่าน

2. นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองพร้อมอธิบายวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีดำเนินการวิจัยและระยะเวลาที่ระบุไว้ในแบบสอบถาม และขอความกรุณาให้ผู้ตอบส่งแบบสอบถามคืนภายในเวลา 2 สัปดาห์

3. ในกรณีที่ผู้เชี่ยวชาญไม่ตอบกลับภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยใช้วิธีการสอบถามด้วยตนเองโดยการติดต่อทางโทรศัพท์โดยเว้นระยะการสอบถามห่างทุกสัปดาห์

2. การเก็บข้อมูลในขั้นตอนย่อยที่ 2 ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมิน

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยนำร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นด้านความเหมาะสมขององค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมด้วยแบบสอบถามโดยใช้เวลาประมาณ 4 สัปดาห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการสายการบินพาณิชย์ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือไปติดต่อกับผู้อำนวยการสายการบินพาณิชย์ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3. กลุ่มตัวอย่างดำเนินการตอบแบบสอบถามเพื่อพิจารณาคุณภาพเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่กำหนดไว้

3. การเก็บข้อมูลในขั้นตอนย่อยที่ 3 ขั้นตอนการประเมินคุณภาพของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินหลังจากทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยนำร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมที่ได้ มาให้กลุ่มตัวอย่างทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมประเมินกรณีตัวอย่างกรณีเดียวกัน แล้วสอบถามด้วยแบบสอบถามโดยใช้เวลาประมาณ 4 สัปดาห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการสายการบินพาณิชย์ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือไปติดต่อกับผู้อำนวยการสายการบินพาณิชย์ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3. กลุ่มตัวอย่างดำเนินการตอบแบบสอบถามเพื่อพิจารณาคุณภาพเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่กำหนดไว้

4. การเก็บข้อมูลในขั้นตอนย่อยที่ 4 ขั้นตอนการประเมินคุณภาพของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีหน้าที่ประเมินหลังจากทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจัดสัมมนาเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทำความเข้าใจเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมฯ และทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมฯ ประเมินกรณีตัวอย่างกรณีเดียวกันจากวิดีโอทัศน์แล้วสอบถามด้วยแบบสอบถามแล้วสอบถามด้วยแบบสอบถาม ใช้เวลา 1 วัน โดยดำเนินการดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการกองพัฒนาศึกษากรรมการนุษย์ของสายการบินพาณิชย์ของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือไปติดต่อกับผู้อำนวยการกองพัฒนาศึกษากรรมการนุษย์ของสายการบินเอกชนเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3. กลุ่มตัวอย่างดำเนินการทดลองใช้ประเมินตามเกณฑ์การประเมินฯ และตอบแบบสอบถามเพื่อพิจารณาคุณภาพเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่กำหนดไว้

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนย่อยที่ 1 ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยเทคนิคเดลฟาย

ผู้วิจัยแบ่งการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนที่ 1 ตามเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นจำนวน 3 รอบ ดังนี้

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามรอบที่ 1

ในขั้นตอนนี้ เบื้องต้นดำเนินการโดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารและสังเคราะห์การสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสร้างเครื่องมือก่อนนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อพิจารณาหาฉันทมติ (Consensus) โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเห็นจากกลุ่มตัวอย่างในเรื่องความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลขององค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมฯ มีดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องของความเห็นจากกลุ่มตัวอย่างในเรื่องความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลขององค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมฯ

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมคะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์ในการพิจารณาคือ องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมต้องผ่านการเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ไม่ต่ำกว่า 0.50 ถ้าข้อคำถามใดมีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัยขั้นตอนต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3

ในขั้นตอนนี้จัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่ามัธยฐาน

กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลไว้ ดังนี้

ค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับมากที่สุด

ค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับ มาก

ค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับ ปานกลาง

ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้และตัวอย่าง พฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับ น้อย

ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้และตัวอย่าง พฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับ น้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมต้อง ผ่านการเห็นชอบจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50 หรือมากกว่าซึ่งแสดงว่าองค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับมากที่สุด (สุวิมล ว่องวานิช. 2548)

ค่าเฉลี่ย

กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการ เก็บข้อมูลไว้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้และตัวอย่าง พฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้และตัวอย่าง พฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้และตัวอย่าง พฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้และตัวอย่าง พฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้และตัวอย่าง พฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมต้องผ่านการเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.50 หรือมากกว่าซึ่งแสดงว่าองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้และตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับมากถึงมากที่สุด (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548, Murray; & Jarman. 1987)

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลไว้ ดังนี้

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับน้อยที่สุด

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับน้อย

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับมาก

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 0.00-1.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมต้องผ่านการเห็นชอบจากผู้กลุ่มตัวอย่าง โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.50 หรือน้อยกว่า ซึ่งแสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับมากถึงมากที่สุด (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548)

ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมต้องผ่านการเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้ข้อความที่มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม 1.00 หรือน้อยกว่า ซึ่งแสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องกัน (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548)

2. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนย่อยที่ 2 ขั้นตอนการสร้างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมิน

ในขั้นตอนนี้จัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่ามัธยฐาน

กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลไว้ ดังนี้

ค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับมากที่สุด

ค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับมาก

ค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับปานกลาง

ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับน้อย

ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมต้องผ่านการเห็นชอบจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีค่ามัธยฐาน 3.50 หรือมากกว่าซึ่งแสดงว่าองค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับมากที่สุด (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548)

ค่าเฉลี่ย

กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลไว้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่าง พฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่าง พฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่าง พฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่าง พฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ องค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมต้องผ่านการเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.50 หรือมากกว่าซึ่งแสดงว่าองค์กรประกอบ ตัวบ่งชี้และ ตัวอย่างพฤติกรรม ของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลในระดับมากถึงมากที่สุดที่สุด (สุวิมล ว่องวานิช. 2548, Murray; & Jarman. 1987)

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บ ข้อมูลไว้ ดังนี้

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับน้อยที่สุด

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับน้อย

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับมาก

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 0.00-1.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมต้องผ่านการเห็นชอบจากผู้กลุ่มตัวอย่าง โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.50 หรือน้อยกว่า ซึ่งแสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับมากถึงมากที่สุด (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548)

ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และตัวอย่างพฤติกรรมต้องผ่านการเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้ข้อความที่มีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม 1.00 หรือน้อยกว่า ซึ่งแสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกัน (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548)

3. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนย่อยที่ 3 ขั้นตอนการประเมินคุณภาพของของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินหลังจากทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

ในขั้นตอนนี้จัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่ามัธยฐาน

กำหนดเกณฑ์คุณภาพในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย ไว้ดังนี้

ค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับมากที่สุด

ค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับมาก

ค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับปานกลาง

ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับน้อย

ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ คะแนนคุณภาพของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมต้องมีค่ามัธยฐาน 3.50 หรือมากกว่าซึ่งแสดงว่า เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับมากถึงมากที่สุด (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548)

ค่าเฉลี่ย

กำหนดเกณฑ์คุณภาพในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย ไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ คะแนนคุณภาพของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 หรือมากกว่าซึ่งแสดงว่า เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับมากถึงมากที่สุด (สุวิมล ว่องวานิช. 2548, Murray; & Jarman. 1987)

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลไว้ ดังนี้

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับน้อยที่สุด

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับน้อย

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับมาก

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 0.00-1.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ คุณภาพของเกณฑ์ต้องผ่านการเห็นชอบจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.50 หรือน้อยกว่า ซึ่งแสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องกันในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548)

ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ คุณภาพของเกณฑ์ต้องผ่านการเห็นชอบจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม 1.00 หรือน้อยกว่า ซึ่งแสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกัน (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548)

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนย่อยที่ 4 ขั้นตอนการประเมินคุณภาพของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยด้วยการสอบถามจากผู้ที่มีหน้าที่ประเมิน หลังจากทดลองใช้ร่างเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย

ในขั้นตอนนี้จัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่ามัธยฐาน

กำหนดเกณฑ์คุณภาพในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย ไว้ดังนี้

ค่ามัธยฐานระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับมากที่สุด

ค่ามัธยฐานระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับมาก

ค่ามัธยฐานระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับปานกลาง

ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับน้อย

ค่ามัธยฐานระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ คะแนนคุณภาพของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมที่ต้องมีค่ามัธยฐาน 3.50 หรือมากกว่าซึ่งแสดงว่า เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับมากที่สุดถึงมากที่สุด (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548)

ค่าเฉลี่ย

กำหนดเกณฑ์คุณภาพในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทย ไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ คะแนนคุณภาพของเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมต้องมีค่าเฉลี่ย 3.50 หรือมากกว่าซึ่งแสดงว่า เกณฑ์มีคุณภาพเหมาะสมในการนำมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมทักษะด้านที่ไม่ใช่เทคนิคของนักบินไทยในระดับมากถึงมากที่สุดที่สุด (สุวิมล ว่องวานิช. 2548, Murray; & Jarman. 1987)

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูลไว้ ดังนี้

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับน้อยที่สุด

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับน้อย

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับปานกลาง

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับมาก

ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ระหว่าง 0.00-1.49 หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ คุณภาพของเกณฑ์ต้องผ่านการเห็นชอบจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 1.50 หรือน้อยกว่า ซึ่งแสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างมีความสอดคล้องกันในระดับมากถึงมากที่สุด (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548)

ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม

เกณฑ์ในการพิจารณา คือ คุณภาพของเกณฑ์ต้องผ่านการเห็นชอบจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม 1.00 หรือน้อยกว่า ซึ่งแสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีความสอดคล้องกัน (สุวิมล ว่องวาณิช. 2548)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ในรูปตารางค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม สำหรับข้อมูลในส่วนข้อมูลทั่วไป เช่น เพศ ภูมิภาคหลังการศึกษา เพื่อให้เห็นลักษณะโดยรวมของประชากร

สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล มีดังนี้ การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้แก่ สถิตินี้ค่าเฉลี่ยและค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Congruence: IOC) การวิเคราะห์ความสอดคล้องของความคิดเห็นด้วยค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile range)

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ได้แก่ คำถามปลายเปิด (Open-ended Question) และการสอบถามผู้เชี่ยวชาญ